

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kan være en lille forskydning; men ser man på det arbejde, der skal udføres, er det jo praktisk talt det samme, hvadenten det er forsendelser, der skal distribueres indenfor det lokale område eller udenfor; der kan komme lidt jernbanefragt på, men i alt væsentligt er det praktisk talt det samme.

Det er, hvad jeg har at sige til de ærede ordførere.

Jeg skal så endelig meddele det høje ting, at jeg tager det lovforslag, som jeg fremsatte den 23. november 1954, forslag til lov om ændring i statsbaneloven, tilbage. Forslaget blev fremsat i forbindelse med postlovforslaget, men da dets indhold blev optaget i et andet lovforslag, som er fremsat senere, og som derefter er blevet vedtaget, tager jeg altså lovforslaget tilbage.

Formanden: Den højtærede minister for offentlige arbejder har nu taget forslag til lov om ændring i statsbaneloven tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Oluf Pedersen: Den højtærede minister for offentlige arbejder blev spurgt, om ikke postvæsenet kunne have råd til at forære disse blanketter på posthusene væk i stedet for at forlange 2 øre for hver blanket, hvilket kun var til besvær. Ministeren erklærede, at som det lå, kunne der ikke blive råd til det; men det kunne tages op i forbindelse med en takstændring. Nu er der kommet en takstændring, men så vil ministeren alligevel ikke. Det forstår jeg ikke. Jeg forstår godt, at hvis et firma vil have 100 eller 200 blanketter, så skal det betale for dem; men jeg synes, at når det drejer sig om enkelte blanketter, der koster et så ligegyldigt beløb som 2 øre — en toøre gælder jo snart ingenting her i landet — kunne man godt holde det regnskab udenfor. Jeg henstiller igen til den højtærede minister at tage under velvillig overvejelse, om ikke det var muligt at gøre en nyttig gerning her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2741; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 469).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2741; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 469).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Svendborg]): Efter en kort udvalgsbehandling indstiller udvalget, at man vedtager begge lovforslagene uændret.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg takker udvalget for den velvillige behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

Lovforslagets §§ 1—15 samt dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Lovforslagets tekst samt dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til finansministeren af Viggo Starcke og Tholstrup.

(„Vil finansministeren redegøre for de beregninger, der motiverede, at der blev lagt en dækningstold på fodtøj og barnevogne på 5 pct., og vil finansministeren fremsætte forslag om en nedsættelse af denne told, så den ikke kommer til at virke protektionistisk, men kun svarer til den afgift, der er pålagt den indenrigske produktion af fodtøj og barnevogne?“).

Ordføreren for forespørgerne (Viggo Starcke): Der må desværre være sket en misforståelse. For ved forhandlingerne mellem partiordførerne og den højtærede stats- og finansminister fredag den 11. marts blev vi spurgt, om vi ved behandlingen af lovforslagene om forskellige finansielle foranstaltninger ville se bort fra forretningsordenens normale tidsfrister, og fra vor side svarede vi, at det kunne vi principielt ikke garantere, da vi var imod den sædvane, at relativt betydningsløse lovforslag underkastedes en omhyggelig behandling, medens virkelig omfattende lovforslag, der ofte drejede sig om hundreder af millioner, jagedes igennem, så at hverken tingets medlemmer eller

erhvervene eller forbrugerne fik fornøden tid til at gennemgå, behandle, kritisere og ændre forslagene; da man tidligere somme-tider havde set, at sådanne forslag, der jagedes igennem, havde en protektionistisk virkning til fordel for nogle få og de kunne gennemføres på denne uforvarselige måde, måtte vi reservere os vor stilling, og hvis man ville henvise til, at det var af hensyn til, at der ellers kunne finde hamstring sted, måtte vi dertil sige, at så kunne man lade være med at foreslå indirekte skatter, da hamstring som sådan var meget mindre skadelig end protektionisme.

Den højtærede finansminister og ordføreren for det radikale venstre forsikrede derefter, at disse lovforslag, som skulle fremsættes, ikke indeholdt nogen form for toldbeskyttelse eller protektionisme. Imellem første og anden behandling skete der i udvalget dette, at omsætningsafgiften på fodtøj gled ud, medens afgiften på 15 pct. på tekstil, manufaktur o. s. v. bibeholdtes. Under anden behandling her i tinget den 14. marts henledte jeg opmærksomheden på, at den dækningstold på 5 pct. på fodtøj og barnevogne, som stod i § 14 i lovforslaget om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, indeholdt en betydelig toldbeskyttelse for de hjemlige fabrikanter. Motiveringen for at indføre en sådan dækningstold eller -afgift er den, at når den hjemlige fabrikation får pålagt en afgift på 15 pct., så skal denne af hensyn til konkurrence fra udlandet modsvares af en dækningstold på de udenlandske varer, så der opnås en ligestilling. Her i tinget den 14. marts benægtede både den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard bestemt, at der var nogen protektionisme indeholdt i denne § 14. Det ærede medlem hr. Dahlgaard sagde ordret — det findes i folketingets forhandlinger 1954—55, sp. 2948 —:

„Der gennemføres ikke allermindste forøget beskyttelse.“

Og den højtærede finansminister sagde — det står i folketingets forhandlinger sp. 2940 —:

„Jeg må sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at der er ikke tale om, at der lægges told på fodtøj ligesom på barnevogne. Der lægges en dækningsafgift, der svarer til beskatningen på de materialer, der indgår i barnevogne og